suud lahti ei te, miña ollen om̃a käe järrel tasko kinni pannud, kuñingas tunneb miño sõlmed. Sate kuñinga jure, siis nim̃etage mõisto kombel, kui olleksite mulle hääd nõu annud ja mind kirjotamise jures aitanud; se toob teile kasso ning au.« Kohhekella südda läks rõemsaks, tem̃a üppas logeti ühhest kohhast teisi ja ütles: Reinowadder, armas kaim, nüüd näen selgest, et teie mind armastate ja mulle au tahhate sata. Kõik issandad sawad mind kiitma, et oskasin tarka mötteid ja sõnnu teile juhhatada. Teie saatmine juhtub mulle önneks. Kas jäñes ei tulle miñoga seltsis? »Ei weel,« kostis Reinowadder: »meil on Argpüksiga weel mõnda räkimist, mis tem̃a susõñaga miño kirjale lissaks kuñingale peab selletama.« — Jum̃alaga, kallis lellepoeg! ütles Kohhekel lahkudes. Lõuna aeal jõudis tem̃a kuñinga kotta taggasi.

Kuñingas küssis, kui tedda paunaga näggi: »Kohhekel, kust teie tullete? kuhho Reinowadder isse jäi, et pauna teie kätte andis?« Oinas kostis: Tem̃a pallus mind, armoline kuñingas, sallakirjad teie kätte tua, mis meie ühheskoos wäljamõtlesime ja ülleskirjutasime; miña ollin tem̃a tru nõuandja ning abbimees. Paunas leiate kirjad, mis Reinowadder kinnipannud ja pauna su kunstliko sõlmedega siddunud. Ja kuñingas käskis, et kobras, kes mitto wõerast keelt mõistis ja kuñinga koas kirjutaja ammetit piddas, pauna lahti teeks ja kirjad wäljawöttaks. Kobras peastis Hintsi abbiga pauna su lahti, agga möllemad kohkusid, kui tappetud jäñese

werrine pä paunast wälja tulli. Kobras üdis: Wägga im̃elikud kirjad need! kes neid kirjutawad, ehk need oskawad ka luggeda.« Siin on Argpüksi pä, kudda iggamees wõib tunnistada. — Kuñingas ja kuñingana ehmatasid wägga, ja kunningas ütles pääd wangotades: »Oh, üllekohtune Reinowadder! saaksin sind kätte! kuddas mind petsid! oh et siño wallet akkasin uskuma.« Ja kuñingas, kuñingana ja kõik ellajad jäiwad kohkuma ning murretsema. Agga Lõupard, üks kuñinga liggisullane, ütles: »Tõeste! miña ei mõista miks teie ja kuñingana selle ülle ni wägga kurwastate. Jätke tühjad murred mahha ja olge julged! Eks teie olle rigiwallitseja issand, kelle sundi kõik lomad peawad kuulma?« Kuñingas kostis: »Sellepärrast ei tohhi teie im̃eks panna, et miño südda kurb on. Miña eksisin raskest, et üllekohtuse walle peale om̃a trui sõbradele kahjo teggin. Messikäp ja Kriimsilm em̃andaga on kolmekeste teotud sures wallus. Et ühhe walleliko juttu peale üllema rigi-issandaile teotust teggin, se kautab miño nim̃e kuñingliko au. Miña kuulsin kuñingasa palwet, kes Reinowadderi wallet ölpsast aktas uskuma; agga nüüd tulleb kahhetsemine ilja, ei aita siin eñam ükski nõu.« Lõupard kostis: »Kuñinga issand! wötke miño sõbraliko palwet kuulda; jätke leinamist mahha! tehtud üllekohhut wõite jalle hääks tehha. Andke karrole ja hundiparile oina leppitusseks, kes isse kitis, kudda tem̃a Reinowadderile nõu annud ja abbimehheks olnud;